

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli den 22 Febr. 1868, kl. 7 e. m.

Betänkande, i anledning af en inom Första Kammaren väckt motion om särskild beskattning af cigarrer.

Uti en inom Första Kammaren väckt och till Bevillnings-Utskottet hänvisad motion (N:o 74) har Herr *G. Ehrengranat* föreslagit, »att alla cigarrer, som i landet försäljas, skola vara försedda med stämplar till ett värde, som skall beräknas efter en Riksdaler på skålpundet; att försäljning af ostämplade cigarrer må behandlas i analogi med olofflig utskänkning af spirituosa; att de åtgärder, som blifva en följd af ett sådant stadgande, måtte vidtagas; samt att nuvarande tull å cigarrer nedsättes så mycket, att frestelsen till smuggling blifver betydligt förminskad.»

Vid behandlingen af dessa förslag har Utskottet lika litet förbisett, att tobak kan i allmänhet anses såsom en lämplig beskattningsartikel, enär den, utan att vara en oundgänglig förnödenhetsvara, utgör föremål för en vidsträckt förbrukning, som att motionären åsyftat en beskattning uteslutande å den form af tobaksförbrukning, som, enligt hans antagande, egentligen användes af den mera bemedlade delen af befolkningen, hvarigenom en sådan beskattning skulle för nationen i sin helhet blifva endast föga kännbar. Utskottet vill likväl mot detta antagande anmärka, att cigarrer utgöra en allmän förbrukningsartikel för äfven de mindre bemedlade klasserna, hvilka således af skatten skulle drabbas, och i jemförelsevis högre grad, enär, enligt motionärens förslag, afgiften borde utgå till lika belopp å hvarje skålpund cigarrer, utan afseende på varans olika kvalitet och

pris. Då derjemte vid åläggande af hvarje ny beskattning bör noga uppmärksammas icke allenast af hvem och till hvad belopp, utan äfven på hvad sätt skatten skall kunna uppbäras, finner Utskottet stora betänkligheter möta den föreslagna stämpelafgiften å cigarrer. Utskottet kan nemligen icke med motionären antaga att en dylik skatt å en så allmän förbrukningsartikel skall utan svårighet låta sig uppbäras. Det enda land, så vidt Utskottet har sig bekant, der en dylik stämpelskatt å tobak uppbäres, är Ryssland, och Utskottet känner ej genom hvilka stadganden man derstädes sökt försäkra skattens utgörande, men det anser otvifvelaktigt, att, med afseende å detaljhandeln med den ifrågavarande artikeln, kontrollen öfver skattens behöriga utgående skulle påkalla reglementariska föreskrifter och fiskaliska åtgärder af särdeles störande beskaffenhet, utan att dessa åtgärder likväl förmådde betrygga skattens jemna och allmänna erläggande. Dessa olägenheter kunna ej, enligt Utskottets åsigt, anses tillräckligt ersätta genom den af motionären beräknade tillökningen i statsinkomster, hvilken dessutom, genom de med skattens upptagande förenade kostnader för Statsverket, måste ej obetydligt förminska.

I fråga om af motionären föreslagen nedsättning af gällande tull å artikeln cigarrer har Utskottet redan i Betänkande angående tullbevillningen afgifvit yttrande; och får Utskottet på ofvan anförda skäl hemställa,

att Herr G. Ehrengranats motion (N:o 74) i nu omfördelade delar icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

Alb. Ehrensverd.

Reservationer:

1:o af Herrar *B. Meijer*, *H. Croneborg*, Grefve *H. A. Hamilton* samt *K. Cassel*: »Som vi anse att förbrukningen af tobak i allmänhet och af cigarrer i synnerhet bör vara föremål för en högre beskattning än för när-

varande är förhållandet, kunna vi icke gilla de motiver, på hvilka Utskottet grundat sitt beslut att föreslå afslag å ifrågavarande motion, och instämma i Utskottets nyssnämnda förslag endast af den anledning att något bestämmt förslag till lämpligt sätt för beskattningen för närvarande ej föreligger».

2:o af Herr Friherre *Alströmer*: »Utskottets med minsta möjliga röstöfvervigt fattade beslut att lemna Herr Ehrengranats motion om stämpelbeskattning af cigarrer utan all åtgärd, har jag icke biträdt. Få föremål torde vara mera egnade att beskatta än den ständigt tilltagande cigarrförbrukningen. Meningarne äro också mindre delade derom, än om sättet för en sådan beskattning. Men äfven detta torde vara mindre svårt att utfinna än man i allmänhet föreställer sig. Bland andra förslag synes det, att anbringa en stämpel, närmast jemförlig med breffrimärken, å hvarje cigarr, samt att bestämma bötesansvar för innehafvare af ostämplade cigarrer, vara ett ganska enkelt sätt, som skulle göra alla vidare kontrollåtgärder obehöfliga. Statens omsorg blefve då endast att anskaffa och tillhandahålla stämplade frimärken. Fabrikanten eller importören skulle hafva till åliggande att å cigarrerna anbringa dessa märken.

Den inhemska cigarrfabrikationen utgjorde år 1866 icke mindre än 685,441 skålpund och cigarrimporten uppgick år 1865 till 40,374 skålpund, eller tillsammans 725,715 skålpund, motsvarande, enligt vanlig beräkning af 100 stycken cigarrer per skålpund, 72,571,500 stycken cigarrer. Kostnaden för tillverkning af 1,000 stycken breffrimärken, hvilken kostnad med nästa år nedgår till 49 öre, utgör nu 50 öre, papperet likväl oräknadt, hvilket betalas med 30 R:dr för 1,000 ark. Af hvarje ark erhålles 200 stycken frimärken. Hvarje sådant kostar således ¹³/₂₀₀ öre. Om stämpelvärdet för ett cigarrfrimärke bestämdes till 1 öre, — en afgift lägre än nuvarande tullsats, som utgör 1,3 öre — komme kostnaden för tillverkning af ett sådant frimärke, hvilket kunde och borde vara mindre, än breffrimärken, att uppgå ungefärligen till 6 procent af stämpelns värde. Efter afdrag af denna stämpelkostnad skulle, äfven under antagande att ett icke obetydligt antal cigarrer blefve ostämplade, af cigarrbeskattningen kunna påräknas en statsinkomst af minst en half million Riksdaler, — ett belopp destomera afsevärdt nu, då bevillningens ökande i en eller annan form näppeligen läser kunna undvikas».

Uti ofvanstående reservation hafva Herrar *A. Medin*, *A. J. Sandstedt* och *Per Nilsson* instämt.
